

at det er forkert at gribe ind, og at der måske også er andre løsningsmuligheder, vil man så være med til at overveje eventuelt at stoppe lovforslaget for at give en anden løsningsmulighed en reel chance? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Når Venstre mener, at der skal være tungtvejende grunde til at gribe ind, og mener, der er grund til at gribe ind efter 3 dages konflikt på sundhedsområdet, mener Venstre så ikke, at tiden reelt er inde til, at den fri forhandlingsret på sundhedsområdet skal afskaffes?

Det tredje spørgsmål er: Er det Venstres opfattelse, at det bliver billigere for amterne at påtvinge sygeplejerskerne en overenskomst, som de ikke ønsker? Forestiller Venstre sig ikke, at strømmen fra faste stillinger over til vikarstillinger, hvor sygeplejerskerne så bliver ansat på sygehusene til væsentlig højere lønninger, vil forøge de offentlige udgifter inden for sundhedssektoren?

(Kort bemærkning).

Frank Aen (EL):

Det er jo ikke tit, man i Venstre siger, at man har tillid til regeringens skøn, men det har man altså i dag.

Så kunne jeg godt tænke mig at få at vide af Venstre: Har Venstre modtaget informationer fra regeringen om den alvorlige situation, som vi andre ikke har set? For jeg har ikke set nogen informationer – hverken i dagspressen eller på anden måde, f.eks. gennem henvendelser til Folketinget – som dokumenterer, at situationen er så alvorlig, at den kan begrunde et hasteindgreb som det, der er lagt op til her.

Har Venstre andre informationer end dem, vi andre har set i dagspressen? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide.

Og så blev der sagt »grundigt udvalgsarbejde«. Grundigt udvalgsarbejde! Det her skal vedtages i aften, så hvor bliver det grundige udvalgsarbejde af? Og hvad er det, der gør, at Venstre her vil se bort fra alle normale tidsfrister og dermed se bort fra alle de normale muligheder, befolkningen skal have for at kunne henvende sig?

Det er jo grundfæstet i vores måde at arbejde på, at befolkningen skal have mulighed for at henvende sig og påvirke lovgivningsprocessen, før vi lovgiver. Hvor er dét blevet af i denne situation? Og hvad er det, der gør, at man vil se bort fra det fundamentale i vores demokrati?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Hr. Ole Sohn spørger, hvad vi vil bruge det, vi lytter til under udvalgsarbejdet, til?

Det er jo klart, at hvis der kommer argumenter på bordet, der beviser, at det her indgreb overhovedet ikke er nødvendigt, så er vi i en ny situation. Men jeg tror på, at regeringen har gjort sine undersøgelser tilstrækkelig grundigt, og at når regeringen kommer med et forslag om indgreb, så er det, fordi det er alvorligt ment, og derfor er vi indstillet på at støtte det.

Til hr. Frank Aen med hensyn til regeringens skøn:

Vi har selvfølgelig ikke andre informationer end dem, vi har fra dagspressen, for det er ikke os, der sidder med apparatet; det er regeringen, så det er regeringen, der har mulighederne.

Havde det været os, der havde siddet med regeringsmagten, havde vi selvfølgelig siddet med informationerne, og så havde vi kunnet taget stilling til dem, men vi tror på, at det, regeringen lægger frem, også holder, men det kan udvalgsarbejdet jo eventuelt vise at det ikke gør.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg håber, at Venstres ordfører får mulighed for at svare på spørgsmålet, om Venstre ikke reelt ønsker at afskaffe den fri forhandlingsret på sundhedsområdet. For en konflikt på sundhedsområdet vil jo uvilkårligt føre til gener for patienter, som får udsendt deres operationer, og dermed til voksende ventelister, og er det en tungtvejende grund for Venstre til at gribe ind? Og er konsekvensen så ikke, at man må afskaffe den fri forhandlingsret på området? Det er det ene.

Det andet er: Hvis det nu viser sig i løbet af udvalgsarbejdet, at en løsning på konflikten eksempelvis kunne klares med de 40 mio. kr., som har været fremme i pressen, og at vi undervejs kan godtgøre, at alternativet til en aftalt løsning vil være en strøm væk fra hospitalerne, som kun kan erstattes ved, at sygeplejere bliver ansat via vikarbureauer til væsentlig højere lønninger, som dermed forøger amternes udgifter til sundhedssektoren, vil det så være et tungtvejende argument, som kan få Venstre til at sige: Lad os finde en billigere løsning, en aftaleløsning? Eller vil man hellere begå vold mod den fri forhandlingsret?